

نگاهی به بحران کارتون‌ها علیه مسلمانان

محمد علی فیروزآبادی

بخش پایانی

[هans كونگ]

سوئیسی

نظریه پرداز کاتولیک و داشتمند اهلیات و متقدن قدمی کیلسا که از اوضاع کفت و کوی ادبیان و بینانگذار توری «ست های جهانی» به شمار می‌رود، بر این عقیده است که آزادی مطبوعاتی با مسئولیت مطبوعاتی ارتقا طی حیاتی و ضروری دارد.

کونگ در ادامه می‌گوید: «زمانی با همکاری هلموت اشمت صدراعظم سابق آلمان دستورالعمل در جهت اشتغال با وظیف مطبوعات توپی کردم. در پاراگراف ۱۴ این دستورالعمل آمده است: آزادی مطبوعات مسئولیت و بیزاری از برای خرسانی درست و دقت و مسئولانه در خود نهفته دارد. باید از گزارش اخبار حساسیت برانگیزی که موجب تحفیز و هیک حرمت شخصیت انسانی می‌شود پرهیز کرد.» به کونگ در زمان تدوین این دستورالعمل سیاستی از نهادهای مختلف مطبوعاتی بر علیه آن بناهی صادر کردند اما امروز به همه ثابت شده است که مسئولیت مطبوعاتی جزء جاذیت پژوهی و حیاتی آزادی مطبوعاتی به شمار می‌آید.

جالب است بدانید که هاس کونگ در سال ۱۹۷۹ نتهاجاً به دلیل تردید در اصل عصومت پاپ، از طرف واتیکان مجرم شدند و محروم شدند ترسیم خود شدند.

اولین کاریکاتور توهین آمیز، پس از جنگ جهانی اول و توطیق ناشی و گرافیت آلمانی «گوگر گروز» طراحی و منتشر شد. گوگر به دلیل اهانت به عیسی مسیح (ع) محاکمه و در دادگاه پادوی به جرمیه نقدی محکوم شد که البته این حکم نقض و سپس بار دیگر همین حکم تایید شد. با این حال هرگز حکم نهایی در مورد این نقاش صادر نشد تا اینکه وی در سال ۱۹۳۳ اما در سال های اخیر و به عارت بھر از سال ۱۹۷۹ تا سال ۲۰۰۵ جهان غرب شاهد بیش از ۴ مورد بارز توجهی به عیسی مسیح (ع) در قالب کاریکاتور و فیلم و کارتون موسیقی بوده است. این این بود در سه مورد اشتار اثر طبق حکم دادگاه متوقف شده و سه اثر دیگر نیز تغییب و شکایت‌های حقوقی بر علیه پدید آورده‌اند که را در پی داشته و البته در تمام این موارد شاهد اعراض‌های دسته جمعی مردم بر علیه این گونه آثار بوده‌ایم. کمتر از یک سال پیش هم نویسنده معروف ایتالیایی «اویرانا فالاچی» در دادگاهی در ایتالیا توهین به اسلام محاکمه شد که البته در این مورد هم از گرفتگی قطعی دادگاه اطلاعی در درست نبست.

اکسکار ترین اهانت به اصول و مقاید مسلمانان نیز در سال ۱۹۸۹ و با انشتاب کتاب «ایات سیاقی» صورت گرفت. و در آنکه آنکه در آن مورد نیز از سوی جهان اسلام و به ویژه از سوی رهبر سیاسی و مذهبی وقت ایران، همین اتفاق رهبر فقید انقلاب اسلامی بر علیه سلمان رشدی گشت، ولی از قرار معلوم این جدال میان اسلام و غرب همچنان ادامه دارد.

اما آیا می‌توان از این جدال به عنوان همان جنگ و برخوردهایی که تمدن‌ها یاد کرد؟ خوشبختانه در این مورد هم از قرار معلوم غالب روشنگران و غالباً عرصه فرهنگی (برخی از اینها معمولاً از سیاستمداران غربی) بر این عقیده‌اند که نویسنده را در سوی این دادگاه انتقام‌گیری می‌دانند.

ویره در این چند هام‌افزای شاهد بودم، مصدق جنگی فرهنگی‌ها دانست. اکثر این دسته از روشنگران غربی عقیده دارند که بیش از هر کس این سیاستمداران هستند که به دلایل مختلف و بیشتر برای پیشبرد اهداف شخصی، گروهی و سیاسی خود، قدرت گرفتار نهادند. مایکل

مسنه به عنوان جنگ فرهنگی‌ها و تمند‌ها یاد کنند.

طارق رمضان بر این نظر است که در درجه اول باید

به هر مورث از گسترش در شدن این اتش جلوگیری کرد. به عقیده او هر دو طرف باید بر که بهتر است

پدیدگیر و سیده و به دنیا دنیا بشتابد و اینها

به حساسیت‌های اسلامی‌گویی می‌دانند.

مسلمانان کنند تا زمینه برای گفت و گو و ناخواست

خودداری شود. طلاق رمضان در پایان نوشته

همشگی اماده کرد که این جدال، جنگ و برخورد

میان اسلام و غرب نیست بلکه جدال به عنوان همان

جنگ و برخورد است. این این دسته از

نژادهای از آنکه تاکنون خواسته بود تا در

پیشنهاد می‌دانند.

کاریکاتورهای اینها آن، نظریه جنگ فرهنگی

را به این نظریه اینها می‌دانند.

این نظر از اساس اشتباه بود و هست. فرهنگ‌ها

آنچه که اینها می‌دانند اینها هستند

که اینها اینها را می‌دانند.

اینها اینها را می‌دانند.